

1980, mens investeringskvoten var den laveste siden 1980, og giver det i bekræftende fald regeringen anledning til nye initiativer for at sikre en øget beskæftigelse? Vil regeringen herunder overveje, hvordan den offentlige sektor kan komme til at spille en mere offensiv rolle til gavn for beskæftigelsen?»

Frank Aaen (EL):

Når vi har stillet dette spørgsmål til erhvervsministeren, så skyldes det, at vi har noteret, at regeringen i almindelighed og erhvervsministeren i særdeleshed satser meget hårdt på den private sektor som vejen til at løse landets beskæftigelsesproblemer.

Vi har også noteret, at regeringens politik på sin vis er lykkedes. Overskuddet i erhvervs virksomhederne har aldrig været større, end det er i øjeblikket, og hvis vi kigger på restindkomsten – som det hedder i nationalregnskabet, og som er det, andre kalder profit – så har den, hvis vi sammenligner de sidste 15 år, ikke været højere, end den er nu, og alligevel stiger beskæftigelsen ikke. Den falder enten en anelse, eller også stiger den meget lidt – i hvert fald i de stor koncerner herhjemme. Så jeg vil spørge ministeren: Kan det bekræftes, at det er sådan, og vil det eventuelt give anledning til nyovervejelser?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Til spørgsmålet om jeg kan bekræfte, at de største danske virksomheder har haft en stigende indtjening i 1994, kan jeg med stor glæde sige: Ja.

Med hensyn til størrelsen af den danske investeringskvote kan jeg derimod ikke svare bekræftende, når hr. Aaen siger, at den skulle være den laveste siden 1980. Det er rigtigt, at der siden 1987 har været en faldende investeringskvote, der var lavkonjunktur osv., men nu er investeringerne faktisk på vej op igen.

I forhold til 1993 steg investeringen med 3,5 pct. i 1994. Vi håber, det fortsætter. Flere og flere virksomheder bekræfter jo, at de nu har udnyttet den kapacitetsreserve, som de har haft et stykke tid, og nu – heldigvis – er nødt til at foretage investeringer i nye produktionsanlæg og sådan noget.

Med hensyn til overskuddet kan jeg også bekræfte, at det set fra mit synspunkt går den rigtige vej. Ser man på virksomhedernes regnskabsførte overskud, er der dog ikke tale om rekordtal. Danske virksomheders indtjening ligger stadig under indtjeningen i virksomheder i

flere af de lande, vi skal konkurrere med, men det går heldigvis den rigtige vej.

Så til beskæftigelsen – jeg skal prøve at cutte det lidt ned. Det går også i den rigtige retning; det ved vi generelt. I 1994 steg beskæftigelsen i det private byerhverv med ca. 35.000 personer, hvilket svarer til en stigning på 2,2 pct. Det er rigtigt, at når man kun ser på de store virksomheder, så kan man – ud fra de meget foreløbige tal, vi har – se, at beskæftigelsen her ikke var voksende, men stort set har været uændret fra 1993 til 1994.

Men der er flere ting, man her skal tage i betragtning, og én af dem er, at de store virksomheder jo ikke giver anledning til færre arbejdspladser i Danmark. Tag f.eks. en stor virksomhed, der beslutter sig til at udlægge sin rengøring til en mindre virksomhed og koncentrerer sig om det, den er bedst til, nemlig dens kerneområde, og lader andre overtage nogle af de funktioner, de selv havde; så vil der ske en nedgang i beskæftigelsen i den store virksomhed, men samtidig er der et lille rengøringsfirma, der kan det dér.

Nu kan jeg ikke nå mere, men så må jeg jo komme tilbage.

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår ikke helt ministerens svar, for hvis vi tager den opgørelse, vi netop har modtaget fra arbejdsministeren, så siges det, at restindkomsten, hvis vi tager årene siden 1980, aldrig har været højere, end den var i 1993 – som er det sidste år, vi har tal for. Og andelen af restindkomsten, der investeres, har aldrig været lavere; den er 20 pct. sammenlignet med 1980, hvor den var 51 pct. Så det er altså gået dén vej.

Og i de opgørelser, der er lavet af f.eks. Mandag Morgen forleden dag, hvor man har kigget på 127 af de største koncerner herhjemme, gør man opmærksom på, at der ikke sker nogen positiv beskæftigelsesudvikling. Og der kan ikke henvises til, at man flytter rundt på arbejdspladserne, for det har man også undersøgt. Nej, det er et udtryk for, at der ikke sker noget på grund af produktivitetsudviklingen.

Og derfor må jeg igen spørge: Forestiller man sig en produktivitetsudvikling, der skal være lavere end den, vi har i øjeblikket, eller en vækst, der skal være meget højere end den, vi har i øjeblikket, for at komme frem til, at der kan ske en egentlig positiv udvikling i beskæftigelsen i det private erhvervsliv?